

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget opfordrede den 13. april 1989 gennem vedtagelse af en dagsorden regeringen til at udarbejde en plan for øget genanvendelse, se forespørgsel nr. F 23, Folketingets forhandlinger, folketingsåret 1988-89, sp. 8646. Regeringen fremlagde samme år sin plan for øget genanvendelse med henblik på at opfylde målsætningen om genanvendelse på 50 pct. af de samlede affaldsmængder i løbet af 1990'erne.

For at opfylde forudsætningen for øget genanvendelse af husholdningsaffaldet og en mærkbar nedbringelse af emballagemængden er det nødvendigt at sikre en øget genanvendelse, samtidig med at emballageforbruget søges reduceret.

Når forslagsstillerne retter opmærksomheden mod især drikkevareemballageer, er det ikke, fordi de i sig selv udgør nogen miljøtrussel, men fordi de udgør en voluminøs del af husholdningsaffaldet, som forslagsstillerne tror at der er stor forbrugerinteresse i at undgå.

Det store emballageforbrug er også udtryk for en brug-og-smid-væk-mentalitet og et udtryk for et resourcesløseri, som forslagsstillerne ikke finder foreneligt med befolkningens stadig mere udtrykte miljøansvarlighed.

Som bekendt fik Danmark i 1988 ved EF-Domstolen medhold i, at det danske krav om anvendelse af pantbelagte returemballager til øl og sodavand ikke strider imod traktatens bestemmelser.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at dette beslutningsforslag er i overensstemmelse med EF-Kommissionens bestræbelser på at fastsætte høje minimumskvoter for indsamling og genvinding af emballageaffald.

Det er også forslagsstillernes overbevisning, at beslutningsforslaget er i overensstemmelse med den tyske genanvendelsespolitik, hvilket ikke er uden betydning med hensyn til eksport og den sandsynlige udformning af EF-regler.

Den 8. maj 1991 har den tyske forbundsregering

vedtaget et forslag til en emballageforordning. Forordningen er sammensat af to elementer:

1. En detailregulering af producenterne og de handlendes forpligtelser vedr. tilbagetagning af emballageaffald. (Regelstyring).
2. En mulighed for at undgå disse forpligtelser, såfremt erhvervslivet på frivillig basis organiserer indsamling og ibrugtagning af emballageaffaldet efter fastsatte målkvoter. (Målstyring).

For at motivere forbrugerne til at aflevere brugt emballage er der i Tyskland indført pant på 0,5 DM på al engangsemballage bl.a. til drikkevarer. Alt indsamlet materiale skal som udgangspunkt oparbejdes til genanvendelige råmaterialer. Kun hvor dette ikke er teknisk muligt, vil det være tilladt at forbrænde emballagerne, dog under forudsætning af, at forbrændingsenergien udnyttes.

Den danske afgift er i dag på engangsemballageer til drikkevarer: 10 øre pr. l i mælkekarton og 70 øre pr. l i juicekarton.

Det er vurderingen, at produktionen af drikkevarer i praksis er tilrettelagt således, at emballageafgiften ikke i sig selv er så belastende for producenten, at den kan opveje de driftsøkonomiske fordele ved anvendelse af engangsemballageer af pap.

Statens indtægtstab, hvis producenterne af drikkevarer vælger overgang til en returemballage, anslås til 150 mio. kr. i 1992. Virksomhedernes sparede afgiftsbetaling ved eventuel overgang til returemballager anslås i overvejende grad at kunne opveje omkostningsforøgelsen ved forrentning og afskrivning af de nye investeringer i returemballager samt nyt tappeudstyr på virksomhederne.

Beslutningsforslaget pålægger ministeren at udnytte bemyndigelsen i § 9 i miljøbeskyttelsesloven i overensstemmelse med beslutningsforslagets indhold.

Miljøbeskyttelsesloven bemyndiger ligeledes miljøministeren til at fastsætte bindende mål for nedbringelse af anvendelsen eller bortskaffelsen af nærmere bestemte materialer, produkter eller stoffer.